

Kazım Demir

EL İZLERİM



ayışığı
kitaplığı

El İzlerim

El İzlerim

Yazan: Kazım Demir

Yayın Hakları: Ayışığı Sanat Merkezi

Yayına Hazırlayan: Songül Yücel

Baskı Öncesi Hazırlık: Memik Kılıç

Kapak Tasarım: Memik Kılıç

Fotograf: AFA\ Ayışığı Fotograf Atölyesi

Baskı

Ser Matbaacılık

Merkezefendi Mah. Fazılpaşa Cad.

4. Zer San. Sit. No: 16/26 **Tel:** 212 565 17 74

El İzlerim
-Kazım Demir-

Kazım DEMİR

O bir işçi, fabrika işçisi.

Hani üzerine bastığımız halıyı,

oturduğumuz sandalyeyi,

*su içtiğimiz bardağı, kağıdı, koltuğu, duvarı,
camı, demiri oya gibi işleyenlerden...*

Yani her şeyi üreten işçilerden biri.

Ve işçiler her şeyi ürettiği gibi sanatı da üretti...

Bu işçi 12 saat çalışan biri. İşçi servisinde,

*torna başında kapkara elleriyle, yırtık cıvata
kutularına şiir yazan biri.*

“Gelin Hep Birlikte Üretelim” sloganının

yaşam bulduğu bu üretim, tamamıyla

kolektif bir emeğin ürünüdür.

ANTEP / AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ

Uçurtmalar bıraktık uçurumlara
Fırtınalar kopardı zulüm
İplerini koparamazdı yaşamın.
Yüreğimde sloganlar ok gibi fırlar
Ağzımı tutamazlar.
Onurlu kavgamızda yol alırken umuda
şiiirlerimiz
ve şarkılarımızla yürüdüük.
İnsani kaygılarla geleceğe
nasırlı ellerinden çekici bırakır, bırakmaz
kalemını umuda banıp yazar
İşçi-şair Kazım DEMİR
yorgun, argın gece vardiyasından
uykusuz gelip, ak kağıdı tutar kara elleri.
Bıkmadan, usanmadan
bize şiiirin güzelliklerinden tattırır
Şiiir, yaşama dair herşeydir.
İnsanları bilinçlendirmektir, sevmektir.
Bize şiiiri sevdirdi, şiiirlerde bize
insanlığın kurtuluşunu, umudu öğretti.
Bir şiiir nasıl okunur, nasıl hisedilir
sahnede nasıl duracağımızı bize öğretti.
Sadece şiiir değil, bir çok konuda
bize emek harcadı.
Bunları kelimelere dökmek gerçekten çok zor iş

*Hayatın her alanında olduğu gibi
şiirde de özveri, disiplin gerekiyor.
Kazım bize bunu öğretti. şiir çalışmalarında
kısıtlı vaktini verimli bir şekilde kullanmayı
biliyor. Bize bir çok şeyde katkı sunduğu
gibi etkinliklere hazırlanma aşamasında
uykusuz kalıp özveri ile çalışmaları yürüttü.
Biz insanlara birşeyler veriyoruz.
Gerekirse uykusuz da kalınır, aç yatılır,
yorgunluktan ölüne de bilir.
Ama insanlar bilinçlenecek.*

*Yorgunluğa aldırmadan bizi şiire motive edip
bizim de yorgunluğumuzu giderir.
Güzel birşeyler ortaya çıktığında
sevencimiz yüzümüzden dökülür.
İçimizi hafif bir heyecan kaplardı.
Kazım bize her zaman şunu söyler,
” şiirde umut olmalı
şiirde umut olmazsa, anlamı olmaz
hayat da öyle. Şair görebilendir,
gördüğünü ifade edendir.
Şiir, bütün olumsuzlukları
ayıklayıp çözüme yönlendirmeli.”
Hayata dair güzel şiirleri, dile getirip
insanları yüreklendirmek,
yüreklere girebilmek onur verici.
Bu onuru bizimle paylaşan ve şiir atölyemize
verdiği emekten dolayı;
İşçi Şair Kazım DEMİR’e teşekkürler...*

Ekin Şiir Atölyesi

MERAKLI ÇOCUK VE YILDIZLAR

*O henüz bir çocuktü.
Uyuyamazdı, yalnızdı.
Gecenin kuytusunda yıldızları sayacaktı.
Gündüzleri de onundu.
Yaşlı çınara yaslanıp ırmağa bakardı.
Irmak akardı, akardı; Deniz'e akardı.
Meraklı, küçük çocuk
Deniz kaç damlaydı ırmaklar olmasaydı?
Koşardı dereden, tepeden.
Tavşanlar hızlı, kaplumbağalar yavaş.
Yufka yüreğinde ateş
Bir çıkabilse şu yüksek dağa
Dünya küçülürdü.*

*Papatyalar toplardı.
Gevşek yumruğu üstünde
Gelincik yaprakları patlardı.
Kızlar ip atlar,
Bakar bakar sayardı.
Hayat naneli şeker tadında olmalıydı,
Gazoz renginde.
Kaç hayat hamuru yoğruldu
Tuzlu göz yaşlarıyla.
Daha kaç damlaydı hayatı kavramak?
Kaç kere kefene sarılmak gerek?
Ey yaşamak!
Dünyanın sonu kaç sokak sonraydı?
Gözlerini kapatsa kimse görmez sanırdı.
Halbuki onu gören gözlerde vardı.*

*Uzun bir merdiven olsa,
Çıkar arşa yıldızları toplardı.
Ceplerine sığdırabilir miydi?
Yoksa bir çuval mı olmalı?
Yeniden çoğalırlar mı?
Gündüzleri nereye giderler?
Evleri var mıdır?
Kayar, koşar, coşar, şaşar,
Yakalayamaz ağlardı.
Kaç sancıdan sonra ölüm uyandı?
Minik yüreğim nasıl dayanabildi?
Kaç kere kaydı?
Kaç kere koştı?
Ellerini açtı, hepsi düştü.*

*Ölüm kefen giyebilir mi?
Nefes alabilir mi?
Git desem bırak desem...
Şafak sökmek üzere.
Saymalı artık yıldızları.
Sayıda olmalı düşenlerde, dövüşenlerde.
Yalnızlığı tatmadan kaç bahar yaşanır
yaşlanılır
Yelkovan akrebi kovalarken?
O, küçücük bir çocuk.
Nasıl yalnızlığı taşıyacaktı yorulmadan
koşmadan....*

29.12.2001



ÇINAR (1)

*Vakit gece yarısı
Soğuk kesiyor adamı.
Dışarıda çelikleşmiş beyaz.
Esiyor rüzgar.
İçerde kesiyor adam adamı
Soğuk adamı.
Fabrikadayım.
Fabrikada;
Katıksız ekmeğin
Soğuşun, sefaletin
Uykuya hasretin olduğu yerde.
Yeşil ejderhalar
Alevlerle yakıyor insanları.
Cennete bir adım kaldı diyorlar.
Ateş'ten korkuyorlar.
Alevlerle;
Dehşeti gördükleri için.
Marks ne güzel söylemiş:
“Bunlar adamı ağacı keserler
alevine köz olmadığı için ”
“Afyondur” demiş “ejderhanın yeşili.”*

*Gece vardiyasında
Tir tir titiyorlar.
Sıcak bir yatağa
Derin bir uykuya
Doyurulup ekmeğe
Yakılan cigaraya hasretler.
Düşün:
İşçi sınıfı bilinçle var olacak.
Çaresini bulmamız gerek;
Nasıl bilinçlenecek
Bir fotoğrafta görmüştüm
İmam Amca'yı:
Kahrolsun Amarika!
Kahrolsun emperyalizm!
6. filo defol!
Sanki fotoğraf canlanıyor
O anki coşkuyu bize veriyor.
İmam amca ağlıyor.
Hiç görmedim dev adamın göz yaşlarını.
Pul pul dökülüyor gözlerinde
Devrimci, bilinçli bir işçi.*

*Anlatırken cezaevi tarihçesini
Doldu gözleri.
“19 Aralık 2000...
Diri diri yakıldı yoldaşlarım
Katliamda kolunu kaybetmiş
Bir yoldaş tanırım.
Onlar umudun neferi.
Ölümsüzleşenlerin
Destanını okurum.
Okuyun, bilinçlenin
Sınıfdaşlarım
Yoldaşlarım.
Sıcak ellerini uzattı imam amca
Merhaba...
O kadar içten o kadar samimi.
Merhaba yeni insan
Merhaba...*

2007

ÇINAR (2)

*Bir yol uzayıp gidiyor
Ufka doğru yoldaş, ufka doğru.
Berrak ve kızıl bir ufka
Yani umuda.
Fabrikada ufku gösterir mi?
Kara beton
Ya da özgürlük mavisini.
Ama betonu kıracak
Demiri büken eller
Katran karası eller
İşçiler!
Emeğin yarattığı
Emeği yaratan işçiler.*

*Uyku sersemi gece vardiyasında
Gece vardiyası yok aylık bordroda.
Çocuğu yok asgari ücretli 3800 işçinin.
Çocuksuz soyumuz kuruyacak.
İş kanunları kitabı
Kapitalizmin karalama defteri.
Ama Pazar günleri çalışma var
Yok aylık bordroda.
Kimin için iş kanunları?
İçinde işçiler yok!
Yoldaş,
İşçiler bilinçlenecek!
Bilinçlenecek.
Başka yolu yok.
Sınıfsız, sömürsüz
Yeniden yaratacaklar dünyayı
Nasırlı elleriyle...*

2007

BIRAKIN

Bırakın!

Yüzümü döneyim güneşe, ateşe.

Dolaşayım bilmediğim kentleri

Kaybolayım sokaklarında.

Altın saçlı, yanık tenli

Yanağı gamzeli.

Yürek ağrısı çekeyim.

Ama; tutsaklık devam ediyor.

Bırakın!

Yalın ayak, çıplak dolaşayım

Karanlık gecede.

Serin bir şelale dökülürken

Sırt ağrıları çekeyim.

Çatlamış dudaklara

Su vereyim.

Dökeyim kendimi

Yanan tenin serinliğine.

Ama tutsaklık devam ediyor.

*Bırakın!
Binlerce insanı davet edeyim.
Aynı sofrada oturup
Aynı sevinci paylaşıp
Onlardan önce
Onlarınkinden
Daha büyük bir acıyla öleyim.
En güzel düşlerimizle
Dünyayı kuralım.
Bilinç zevkinden
Çıldırıncaya kadar
Tartışalım bilimi.*

30.09.2007

GİDERSEN

*Gülümsemek sana ne çok yakışıyor.
Gözlerinin etrafının olgun duruşuyla buruşması.
Bir şelale gibi akarken gölün yüreğine
Yakamozlar dans ediyor gözlerinin kuytusunda.
Yalnız olunmaz bu yollarda
Gidersen üşürsün, kalırsan yanarsın.
Bıkılıyor zamanla durgun bir hayattan.
Nehirleşip akmak istiyor yüreğim
Can vermek istiyor tene toprağa
Susuzluktan yurtsuz kalanlara.
Hayat kısa ama dolu, anlamlı olmalıydı.
Gidersen yurtsuz(-luğun),
kalırsan yurdun, yurdum.*

*Ah bir yoldaşın olabilseydim.
Saplanmış damarlarım toprağa
Toprağın altından ulaşır sana.
Koparsa ölürüm, gidersen ölürüm.
Bir çoban kavalı duyulur yanı başımda ki
patikada.*

*Gelirler; geliyorlar.
Yapraklarımı yerler, suyumdan içerler.
Çoban yüzünü yüzüne sürünce
Yüreğim kanar canım; canım yanar.
Gölgemde oturur, içimde boğar beni isyan.
Dokunur damarlarım sana
dokunur tenin bana.*

*Sana mecbur olmaktan çok tutkunum.
Gidersen çürürüm, kalırsan yanarsın.
Bende tutkun bir hastalık
Ne gölgem kalır ne de meyvem.
Yüreğimde ayrılık, gövdem de vefasızlık baltası.
Acımasız darbelerle yaralanırım.
Ama gidersen ben ölürüm, kalırsan sen...
Al tohumumu sürükle akıntında.
Orman olur vefalı yarınlara.
Sen yağmurlarla büyürsün gölün yüreğine.
Belki de okyanus olursun.
Yetersin zaten onlara, daha sonrakilere.
Gidersen ben ölürüm
Kalırsan sen.*

20.6.2005



GECE VARDİYASI

Üç oldu saat

Durdu zaman.

On iki saatin %70'i kabahat

%20'si çalışmadan sayılır

%2'sinin ücreti verilir.

Çalış, çalış, çalış...

Lavaboya git yemek vakti.

Gitti ömrümden %10'u yarısı kabahat.

Diğer yarısı mecburu ihtiyaç

Kalmadı bir saniye rahat.

Dört oldu saat

Dert oldu

Makinede arıza

Tepe taklak

Kafa çatlak



*Beş oldu...
Altı oldu...
Saat yedi,
Zaman durdu.
Bağuuur!
Bağırdı,
Vardiya amiri koşarak arızaya çağırıldı.
Koptu kayış; yüzdellikler, oranlar karıştı.
Amirin eli ayağı birbirine dolaştı.
Gözlerim yenildi.
Uykusuzluk, uykusuzluk.
Güç oldu.
Vardiya sonu geç oldu.
Bu günde makineden kurtarabildim kolumu.
Şaşırdım evin yolunu...*

03.04.2007

DEHŞETİ GÖRDÜM

*Dehşetti gördüm
Karanlık bir gece yarısı
Issızlığında.
Ve suya yansımamı...
Ben miyim, başka biri mi?
Yoksa yüzümün aynası
Elimin kiri mi?
Boğuluyorum!
Boğuluyorum!
Dehşetti gördüm.
Dehşet bir şeydi dehşet!
Yüzüm ve ellerim kayboluyor.
Ben nerdeyim*

*Gülleri kurumuş
Narin bir vazo gibi
Yapa yalnız ve kırılanım bu saatlerde.
Dehşeti gördüm!
Körkütük sarhoş.
İnsanlar ölüyordu
Yüzleri gece gibiydi.
Birden sevesim geldi seni
Bağrıma batırırcasına.
Sen dehşet bir şeysin
Geceyi öldürecek kadar.
Dokunsam sana ölürüm
Dokunsam ellerine.
Sen artık gitmelisin.
Ardına bakmadan, hüznü boğarak.
Buluşalım ama güneşin doğuşuyla.
Dehşet bir şekilde kucaklaşalım
Yanıp kül olma pahasına.
Değiştirelim dehşetin
Anlamını sevgiyle*

*Onlar öldürüyor çocukları
Çocuklar umut damlaları.
Papatya tarlası gibi
Güneşe gülümseyen.
Çocuklar ki kızıla çalan yürekler
Sevdalanacaklar.
Öldürülmeden
Zamanında ölecekler.
Aşık olacaklar
Papatya tarlasın da papatyalara.
Yanmadan umudu besleyecekler.
Şimdi biz onlar için
Yakmalıyız dehşeti
Kendi ateşinde.
Seninle ben dağılacağız
Param parça olacağız.
İnsanlar için
Umutlu yarınlar için.*

2006

YASA DIŞI

*Bu gece koynuma yıldızları aldım.
Daldım yine uzaklara.
Bir çırpıda uyandım, sırlıklam ter içinde.
Gözlerim takıldı ömrüme
Kırıldı hüznünlü bir gecede.
Ben artık yalnızım.
Yalnızlık kanarsa kanasın.
Yüzümü örten gülücükler
Ayrılıktan haber olursa olsun.
Yasadışıdır bu bakışlar sessiz, sensiz.
Yüreğimi parçalasa da haykırışlar
dile gelmeyecek.
Bir defa öldü mü insan bir daha doğmayacak.
Aynaya yansıyan yüzüm
Aynada hüznü.
Ölesiye öfkeliyim bu gece.
Yanacağım.
Kıracağım seni, içimdeki kendimi.
Sadece bir avuntuydu.
Gözlerimi kapadım, açtım.
Yasa dışı gülümseme, ne olur.
Yasa dışı olurum şimdi
Vurulurum bu gece yarısı.
Dayanamam, dayanamam.
Ölürüm şimdi...*

25.07.2007

BİR ŞEYLER

*İçimden bir Şeyler geçiyor
Beynimi eziyor.
Dönüp ardına bakmayacak
Gece yarısı okyanus gibi çöküyor üzerime.
Boğuluyorum sessiz, korkusuz.
İçimden bir Şeyler kırılmış.
Yaşanmış, eskimiş.
Boğuluyorum denizin karanlık sularında.*

*Ben, ben olamıyorum son zamanlarda.
Artık çimenler solmuş,
Ağaçlar yaprak dökmüş.
Ve birden bire uyanıyorum
Bir gece yarısı terden sırlıklam.
Boğuluyorum havuzun kızıl sularında.
Mavi, serin bir ırmak gibi akıyor
Umudum.
Umudum, kavgam, hayat bağım.
Uyandım mavi gökyüzü ile.
İçimden bir şeyler geçiyor.
Ezmiyor beynimi, yüreğimi.
Seviyorum, seviyorum insanları.
İnsan gibi seviyorum seni.*

01.12.2006 / 13:27

AFET SANCI

*Öyle bir sancı ki
Hiçbir acı sahiplenemez
Ne dağdan, ne taştan
Ne de korkar ateşten
Hiçbir öfkenin gücü yetmez
Yapışmış öfkenin namlusuna
Yıkılmış duyguların gevreyen yüreğini*

*Öyle ki;
Bu sancıyla beraber insan
Her sabah gün ağarınca
Tövbe tutmaz bir günahla uyanır.
Dayanmaz yüreği
Dayanmaz taştta olsa
Dağda olsa
Afetlerden beter
Ateşten yakıcı
Üst üste koysan da bütün sancuları
Onlardan acı
Yaşacak acıların en korkuncunu
İnsan olan ki
Umudu besleyebilsin*

2008

DÖNÜYOR

*Dönüyorum kendi eksenimde.
Ağlıyorum başka elbise içinde
Çürüyorum, yok oluyorum.
Dönüyorum, dönüyorum
Başım bedenimden ayrı.
Yavaş, yavaş
Yavaşlıyorum.
Yavaş, yavaş
Yaşlanıyorum.
Başkasında buluyorum kendimi.
Dönüyorum, dönüyorum
Şiddeti artarak.
Tozu, toprağı kaldırarak
Düşüyorum, düşüyorum.
Üşüyorum ateşlerde yanacağımı bilerek.
Ve bir yaprak koptu ağaçtan
Rüzgar savurdu, vurdu, vuruldu.
Yere düştü düşecek!
Rüzgar öfkeleni!
Sindiremedi içine.
Dönüyor, dönüyor
Dönüyorum...*

*Artık başkalık bile bambaşka.
Umarsız sözler bile başka.
Rüzgar vuruyor, vuruyor
Savuruyor gezegenlere beni.
Alçalıyor, yükseliyor
Alçalıyor, yükseliyor!
Yatıyor yeşil ejderha
Beyninde soruları çoğaltıyor.
Kin kokuyor
Öfkeleniyor cevapsız kalmalara.
Dönüyor, dönüyor
Bıkıyorsun saçmalıklardan.
Bıkıyorsun başıboş kalabalıklardan.
Bıkıyorsun düşünmeyen insandan.*

*Ve yine öfkelendi rüzgar.
Dönüyor, dönüyor.
Yalan! Yalan! Yalan!
Başım bedenimden ayrı dönüyor
Dönüyor.
Deniz duruldu birden bire
Dalgalar sakince oturdu yerine.
Bir haber geldi ölümlerden!
Bir haber zulümlerden.
Ejderha uyandı birden.
Dönüyor, dönüyor, dönüyor.
Kaçuuuuun! Geliyor!*

*Kızardı elma dalında.
Koparmadı kimse
Yandı kül oldu
Ejderha alevinde.
Çarptı kayalara öfkeli dalgalar
Yarıldı kayalar.
İkinci darbede un ufak.
Dönüyor, dönüyor
Dünya dönüyor!
Büyük patlama yakın
Ejderha uyanıyor!
Arkasına alıp cenneti
Yakıyor kavuruyor
Dur! Dur!
Durdurun!*

2006

Büyüciydü

*Özledim onu
Bir büyüciydü
Kabustu ama büyüleyiciydi
Bir ırmak gibi akardı
Lavlariyla suyu yakardı
Ama özledim onu
Tarihten önce, zamandan sonra doğmuştu
Boğmuştu kendini
Kendi içinde
Ağlar gibi olur
Bir şeyler düğümленir dilinde
Ama, ağlamaktan korkardı
Gözlerini kısar, suratını asar
Sinsi bir bakış atardı
Ağlamak ile gülmek arasında.
İşkence gibi gelirdi insana
Ama, özledim
Özledim onu*

2006

KOYU LACİVERT

*Gece sinsi bir ıslığa benzeyen rüzgar
Gök gürlemiş çılgın yağmurlar öncesi.
Bir işçinin günlüğünde okudum
Gece koyu lacivert.
Elleri işleyen demir; yüzüne ayna.
Yüzü solgun, benzi sarı.
Yumruğu çekice benzer.
Demiri ayna gibi işler
Elleri kanar, ayakları yanar.
Yüzünü asar gök yüzüne
Gökyüzü koyu lacivert.*

*Kır çiçekleri ile süsler düşlerini
Söküp atar siyahı
Bir sevgilinin gözleri.
Gökyüzü koyu lacivert.
Birden ürktü
Çakal ulumalarıyla.
Yarası sızlar gibi yüzünü buruşturdu.
Küfretti hayat şartlarına, varılmaz mesafelere.
Ufkun kızılığını bilir de
Güneşin batışını hatırlamaz.
Geceye karanlık der demesine; dilli varmaz.
Zulasında sevdalısı
Zulasında geçim sıkıntısı.
Ya ekmekten vazgeçecek
Ya da düşlerinden.
İnadına gece koyu lacivert
İnadına yaşamak*



*İşler demiri, çeliği.
Yapar ağaçtan mobilyayı.
İpliği, nakış, nakış işler halıyı.
Sigara odasında düşünürdü, düşlerdi
Ceylan bakışlıyı gece yarısı.
Gözleri koyu laciverti
Teninde söndürür sigarayı uyanmak için
Yarınları görmek için.
Bir çocuk sormuş:
“Amca ellerin, ellerin kapkara.
Verdiğin emek kaç lira?”
Susmuştu. Yüzü düşmüştü.
“Ellerim koyu lacivert çocuk!
Ellerim üretken”
Kara ellerimle mavileşecek gelecek.
Senin gülüşlerin gibi benim ellerim de
Kendinden emin.
“Dur çocuk. Sakın unutma
Ellerim koyu lacivert
Ellerim mavileşecek.”*

05.07.2006

ANNEME BABAMA DAİR

Annesinden

Kızına

Tadından tuzundan kaçırmıştı hayatı

Yetmedi mi?

Kokmuş ayağını,yemeğini,çayını

Birde haksız dayağı

Yetmedi!

Bir gece yarısı gördüm onu

Sesiz sesiz ağlarken

Çığlıklarını duydum

Annemdi!

Şükürle doyurdu karnını

Bize de bildiği şeyi öğretti

*Çalışmaktan nefret etti
Sürekli birileri ona emretti
Acısını annem çekti
Zamanında içki içti
Şimdi dünyada
Dünyalıktan vaz geçti
Ne oğlum deyip bağına bastı
Ne de öfkesini kustu
Zamanında bana dair umut beslemiş
Herşey kendiliğinden olsun istemiş
Babam!
Böyle bir adamdı.*

2008

İŞÇİ SERVİSİNDE

*Söylemeyeceğim hiç kimseye; hata kendime.
Kilitleyeceğim yüreğime.
Güneşin kızıl saçlarını öptüğü gün
Sensiz, ama seni düşüncemden
Silemeden öleceğim.
Ne seni sevme hakkım
Nede başka birini senin gibi.
Her sabah içimi parçalayarak
Bakıyorum sana.
İşçi servisinin camına yapışıp
Dalıyorum uzak ihtimal düşlere.*

*Senin kızıl saçların
Güneşin ilk ışıklarını aydınlatırken
Beyaz tenin meydan okuyor
Bütün güzelliğiyle güneşe.
Ben imkansızlığın imkanı olabileceği
Bir işçi servisinin buğulu camından
Düşlerimle sınırlamak zorundayım seni
Kimseye söylemeyeceğim
Yüreğimin gizi...*

2006

IRGAT KIZ

*Geceye güneşten damladı gözleri.
Çatlamış elleri,esmer teni
Bir gece yarısı karıştı birbirine
Hayalleri, endişeleri.
Elleri birbirine kavuştuğunda
Boynunu o an bükerdi.
Çekerdi kalın yorganını üstüne
Ağıtlar yakardı.
Gencecik, incecik.*

*Sevilir miydi acaba?
Ne okur, ne yazar
Bir ucu yanık mektup.
Belki olacak umut.
Bir cigara
Babasının tütün torbasından
El gün görse
Uy havar
Yakarlardı ırgat kızı cigara gibi.
Amcası vururdu babasından önce.*

*Severdi ırgat kız
Geçiyor delikanlı
Göçüyor
Irgatlık bitti.
Bağırdı birden bire:
“Oy anam. Şuracığım yanıyor.”
Delikanlı inip attan
Bir tas su kaptı Fırat’tan.
Meğer o da severmiş.
Bir de ben içeyim
Aynı ağıttan.*

1998/2001



YOLLAR

*İlerliyor yollar
Yılan kıvrımında
Başaklar yol boyu buğdaylanacak
Temiz işçi elleriyle işlenecek
Açlara ekmek
Güne bakanlar
Güneşte kavrulmuş
Günebakanlar
Belki doğu yanımda
Çıtlayamamış birtanesini bir çocuk
Ama batı yanımda
Hem de aynı dünyalı
Bükmüş boynunu
Görkemli binaların saltanatında
Vurulmuş insani yanı*

*Yollar yılan kıvrımında
Ama yılan soyundan değil
Ağaçlar selama durursa eğer
Buğday başakları
Giüne bakanlar
Yollar hasret kavuşturan
Yollar umuda uzanan eller.*

(09.07.2008-saat:20:48

İstanbul'a giderken otobüste)



CEMAL'İN HİKAYESİ

*Cemal 28 yaşında genç bir adam
İslam-i ekonomi
İsraf-i haramı buldu.
Hacca gitti hacı oldu.
Çalıştığı fabrikada lakabı hoca
Gün geldi, devran döndü.
Karanlık gece oldu.
Patronu kolladı.
Patron onu İstanbul'a
Sermayesi bol makine fuarına yolladı.
İslam-i ekonomi
Ticarette serveti
No harami
Dinimiz buyurmuştur diye akladı.
Akını sakladı.*

Bir işçi

*“Patron bizi sömürüyor
Emeğimize bedavadan konuyor diyince”*

Cemal kükredi aslan gibi

İki - üç gün içerisinde

O işçinin işe sakallı geldiği tespitiyle

İş kuralları itibarıyla

Tazminatsız çıkışına karar verildi.

Ve Cemal sıvazladı kara sakalını

Gururla anlattı cemaat toplantısında

Patronun işçiyi işten attığını:

“Allah razı olsun İbrahim Bey'den.

Dinsizlere tahammül edemez.

Dini bütün kesesi dolu.

Açıktır beyime cennetin yolu.”

*Nurullah Bey amiriydi.
Fabrikanın en yüksek memuru.
İbrahim Bey'in cemaatinin vaaz hocası
Cemal ona okurdu şükür kasidesi eşliğinde.
İslam-i ekonomi.
Çok beğenirdi amiri beğeniyle gelen ilhamı.
İsrafa ne hacet.
Sayfa sayısı çoğalırdı.
İslam-i şükür ekonomi
Yazıyordu.
Aferinlere yazıyordu.
Her şükürde bir aferin kazanıyordu.
Gayesi günün birinde
İslam-i şükür ekonomisi kitabı çıkarıp
Cemaatin adil nadir kişilerinden
Keseyi dolu, Aferini bol almaktı.
İslam-i şükür ekonomisi kitabı elinde
Osmanlı bayrağı önünde poz vermek.
Velhasıl bunu da yaptı.*

27 sinde evi
28 inde hacca gitmişliği
29 unda arabası vardı.
30 unda bağ, bahçe, tarla, arsası
bir de para kasası.
Oymadı hesabı
Milyon sayısınca işçi hesabına
31'inde öldü.
İbrahim bey gelmedi cenazesine
Ama yüksek memuru oradaydı tam tekmil.
Bakmadan yaşına
Ne de göz yaşına
Karısını nikahladılar; kardeşine.
Hesaba almadı kadın kocasını
İsyan etti bastırılmış duygusu
Kadın, attı üzerinden kara çarşafını.
Arkasında ıslık çaldı toplumun doymazı
küçük kocasının gitti zoruna
İki çocuk anastıydı
kesti kafasını Cuma gecesi.
cemalin kardeşi 15'inde hapis
En çok ağlayan cemalin yaşı kadar yaşamış
Dördüncü annesi.

22.02.2007

OKYANUSTA

*Dudaklarım erişince serin
Bedenim yangınlarda dokunurum geceye.
Dağılırım yumuşak bir ten de
Köpek balığı olurum karanlık sularda.
Kovalarım benliğimi şehvetin doruklarında.
Beynimi bir kenara bırakıp güdülerimle dalarım
Okyanusun derinliğine.
Deli dalgalar gibi çarparım sert kayalara.
Dağılırım, çoğalırım.
Yeniden doğar,
Yeniden ölürüm.*

1999

GÖZÜMLE BAK ORTADOĞU

*Üşüyorum Ağustos sicağında
Güneş ışınları batarken tenime.
Şimdi gözyaşları gri yağmalanan şehrimde.
Tek başıma idim diğerleri gibi ceset tarlasında.
Gözümle bak Ortadoğu; benim gözümle.
Hayatın satır başlarında yanıyor bedenim.
Kurşun yarası sızlıyor.
Belki iki yaş yaşadım,
Belki beş, altı, on yada on iki.
Kanlı coğrafyada insan olmak kadar gururlu
Ama ne yazık ki ölümlüyüm.
Ortadoğuluyum
Ne önemi var bir cesedin
Dini, dili, ırkı, renginin?
Gözümle bak Ortadoğu.
Önemli olan yaşatmaktır
İnsanı insanlığı ömrünce.*

*Sınır komşularım
Diğer Ortadoğulular
Canlı bedenlerinde öldürülmüş.
Bense ölü bedenlerde canlanmışım.
Toprağıma kan bulaşmış
Toprağına bulaşacağı gibi.
Bir kısmında hayatımı yaşadım
Ruhumla bedenimle.
Diğer kısmında soğudu benim.
Annemin gözyaşı gri,
Babamsa benim gibi.
Gözümle bak Ortadoğu; benim gözümle.
Kanla beslenen
Çiçeklerin yurdu..*

06/08/2006-Saat:00:35

DİRENİŞ

*Sisler kuşatmış dağları.
Dağlar baş kaldırmalı şimdi.
Ağaçlar topraktan köklerini çekmeli
Taşlar topraktan ayrılmalı
Gözlerdeki perdeyi yırtmalı şimdi.
Eller ceplerden çıkmalı,
İnce bele dolananı, nasırlı olanı.
Elleri olmalı toprağın, taşın, dağın, ağacın.
Eğer direnmekse amacın
Dirileceksin elbet.
Düşünerek, dövüşerek öleceksin.*

16.08.2007 Saat:05:11

İstanbul yolunda

DENİZLER'e

*Yollar uzadıkça uzuyor
Karanlığa küfür edercesine.
Ve yeryüzü kendi haritasını çiziyor
Ölümlerden, ölümsüzleşenlerden.
Gidiyorum yeryüzü haritasının
Üç ana karasına.
İdam sehpasında
Arzaili utandıran yoldaşılarım.
Bilinciniz sınırları zorlayarak
Taştı işçi sınıfının yüreğine.
Biz zafer şarkıları söyledik
Toprak altında çürümüş bedeninize.
Şarkılarımız yüreklerden
Denizleşen halkla
Yoldaş yoldaşım
Hoşça kal...*

5.5.2006 Ankara

FİLİSTİN VATAN

*Belki bütin acıları silmek gerek
Ya da sancılı yaşamı öğrenmek.
Sonsuzlukta kaybolma hissi ile
ciddiye almak hayatı.
Toprağa tohum olup düşerken umut yeşertmek
Uçsuz bucaksız, pamuk tenli
Hayatı düşlerken susuzluğunu gidermek.*

*Silahların büyüyüp tank olduğu Filistin.
Ölü çocuklar geliyor aklıma.
Uykularım kaçıyor ellerin ellerimde
buluştuğunda.
Konuştu mu sürgün, Sustu mu vuruluyor
Yirmi birinci yüzyılın ağlama duvarında.
Filistin, ışıldayan gözleriyle bir çocuk;
elinde sapan.
Filistin, yaralı yüreğinde umut besleyen vatan
Gözyaşlarıyla sulanan; ama direnciyle kutsal...*

2000

KINALI ELİN KIZIL YILDIZ

*Uyandı bu sabah, uyandı güneş
Bahara çiçek geleceğe umut.
Savruldu rüzgar, coştı kızıl bayrak.
Ölümsüzleşen devrim
Devrimleşen Fatma.
Yaşamak güzeldir denizleşerek
Yeni yaşamlar için insanlaşarak.
Direndi günlerce onurlu duruşuyla
güümseyerek.*

*Direndi günlerce, celladın yüzüne tükürerek.
Kınalı eli kızıl yıldız.
Kırmızı yastık, kızıl bandı.
Küçüldü ölüm, utandı cellat.*

*Devrimle zafere giden onurlu adım
Umudun zindanları yıkan sevinci
Kadının mücadelemizdeki emeği.
Kuşlar zafer şarkıları söylüyor
Gün batımı kızılığında.
Bir işçinin kalemi eriyor
Nasırlı ellerinde.
Yinede seni ve bizimkileri
yazacak elbet işçi marşlarıyla uğurlarken
Bir mayıs'a yakın gidişini.
Gitmek değildir denizleşmektir
Bu ölmek değil ki ölümsüzleşmektir
Böyle bir eylemde.*

*Serpilir yüzümüze gülümsemeler
Yumruğumu sıkıp selamlarken
Ardından gelenleri.
Seni, Serpilimiz'i
"Kavgam onurumdur" diyen yoldaşlarımı.
Geleceğin mimarları
Devrimin aydınları
Ben devrimin şairi
Siz devrimin özü ve kendisi.*

28/04/2006



GECE VARDİYASINA

Caddeler

Birbirine kenetlenmiş

Üşüyor şimdi.

Şehir ıssız;

El ayak çekilmiş

Kapılar kapanmış güne

Mağazaların vitrinlerinde

Donuk yüzlü mankenler

Anlamsız boş bakışları

Gösterişli görünüüşleri

Ve birden!

karanlığı bıçak gibi kesip

Farlarıyla geceyi yırtan, sessizliği dağıtan

Varoşların bağırını delip geçiyor

Uykuya doymamış bedenlerden

Başlar öne düşüyor

*Kesiyor soğuk
Esiyor rüzgar
Bir işçi camın buğusuna
İsmi yazıyor
Karanlığın göz bebeğine ışıltı oluyor
Fabrika şehrine yaklaştıkça
Geriliyor işçiler
öne düşen başlar
Uykudan kabusla uyanıyor
Sokakların bittiği yerdeyiz
Otobüs farlarının ardında sürüklenerek
Özledik şimdiden güneşli günü
Başındayken gece vardiyasının
Gelmeden bitimi...
Dayanıyor işçiler
Direniyor!
Ekmek için, aş için
Yarının gülenyüzlü çocukları için.*

02:08-2008
işçi servisinde

İŞÇİ ELLERİ

*Bu eller umudu yaratan eller.
Kırışık kara bir gömlek gibi
Demirin pasından, dumanın isinden.
Bir zencinin değil kumral bir adamın
Bir işçinin elleri.
Halinin deseninde, elbisenin dikiminde
tarlada pamukta, tornada kaynakta
maden ocaklarında.
Bu eller; bir tamirci atölyesinde
Emeğin yüce değeri
Geleceğin aydınlığı
İşçinin kara elleri
Alnında ak verimli toprak*

31.03.2007

BEŞ GÜNDE BİR KILO FISTIK

Gördüm altı yaşlarında bir çocuk

Sırtında ağır yük.

Dedim “kaç kilo?”

Dediler “beş hesabı on kilo.”

Dedim “kaç lira?”

“İki lira!”

Usta olan yarım günde

Acemi bir günde.

Parmaklar ezilmiş

Acısını bastırır ezgilerinde.

Uzun bir kuyruk fıstıkçının önünde

Yetişir, tepişir, dövüşür fıstık işçileri.

Akşama iki lira.

Çocuk gizliden yemek ister bir tane.

Anne korkar.

Eksilir.

İki lira kesilir.

- Yeme, günah çocuğum!

- Peki kim yer bunları?

Kavrulmuşu on lira.

- On liram olsa alırdım anne!

Beş günde kırsak eder 10 lira.

Beş günlük ekmeğimiz 20 lira.

Al bezi, sar parmaklarını.

Fıstığa kan damlarsa

Vermezler parasını.

- Anne beş günde kırsak bir kilo fıstık!

- Yeme evladım!

Kurtlanmış acı fıstık...

02.10.2005

not:Antep varoş semtlerinde kadının aile geçimine katkıda bulunmak için yaptığı ek iş fıstık kırmak)

KUTSAL EMEĞİN BAYRAĞI

*İnsan iskeletleri sararmış sarmaşıklar gibi
Dolanmış gecenin eteklerine.*

Benzi soluk işçiler uykularını tütüne banıp

Üşüyorlar gece vardiyasında

Fabrikanın sigara odasında.

Çatık kaşlar arasında kırılıyor düşleri

hevesleri.

Korkularına yenik düşüyorlar.

Şimdi ağıtlar düşer demire, pası kiri sökerek

ter dökerek.

Yanar gece kızılığında ömür.

Kutsal emeğin bayrağına sarılır her ürün.

Makineler soluksuz çalışır

İşçiler kan ter içinde.

Üretimlerini geleceğe nakış gibi işleyip

Umudu yaratıyorlar.

12.01.2006



AĞAÇLAR VE KUŞLAR

*Aynı gökyüzünü paylaşmışlar
Ağaçlar ve kuşlar.
Umuda sevdalanmışlar
Su da yansımalarına aşık oldukları gibi.
Ağaçları yalnız mı sanırsınız?
Uçamazlar kuşlar gibi
Geçemezler dağlardan, denizlerden
Hiçbir meyveden tadamazlar belki
Ama tutkunlar birbirlerine.
Ormanda kol kola, elele
Ayrılmazlar
Kapıyı çarpıp gidemezler.
Ağaçlar, hürriyet kadar gerçek.
Umut gibi yeşerecek
Belki deleceklerdir gökyüzünü
Kuşlardan önce.*

*Başlarının üstünde yeri vardır kuşların.
Ağıtlardan, türkülerden, uzak köylerden
Hatta başka ağaçlardan haberdardır kuşlar.
En güzel bestesini yaparlar doğanın
Ama yalansızdır sözleri.
Biraz abartılı.
Oda tadı tuzu.
Umudun suya yansımasıdır.*

12/07/2007

EL İZLERİM

*Ellerim yapışmış duvarlara.
El izleri benden öncelerinin.
Gözlerim kaybolunca boşluğunda
Islak bir örümceğe benziyorum aynamda.
Sokaklarda örümcek ağları.
Sinsi tuzaklar.
Ne olursa olsun yaşamalıyım.
Yürüyünce
Aynamda
Ayaklarım kayboluyor.
Ama yürümeliyim!*

*Saçlarımın ağırlığı eziyor beynimi
Gözlerimin içi ateşle doluyor.
İsyan yanardağ kıvamında fışkırıyor.
Düşünmeden yürüyünce yollar bitmiyor.
Kaldırım taşları üzerime basıyor.
İnsanları göremiyorum.
Sokaklar daralıyor.
Bilincim yurdumu dolaşiyor
Sarıyor her kıtayı, evrene taşıyor.
Zulme inat çiçekleniyor hayat.*

*Ellerimi koparma isteğine
Baskılara yenik bedenim.
El izim duvarlarda.
Bilincim bir tokat gibi
çarptı benliğime.
Selam olsun el izlerine
Yitiremem üretkenliğimi.
el izim karışsun el izlerine.
Ve eller bayrak gibi sarılmış geleceğe.*

09.02.2006

NEWROZ

Yine öylemi olacak?

Yağmur mu yağacak, rüzgar mı esecek?

Panzerler, polisler...

Ve insanlar; nehir gibi akacak meydanlara

Ateşler yakacaklar, atlayacaklar.

Panzerler atlayamaz, patlayacaklar.

Renkli giysileriyle Kürt kadınları

Bayrak sallayan işçi elleri, çocuk gülüşleri.

Çiçekler açacak rengarenk.

Koparacaklar mı?

Kopara bilecekler mi?

Binlerce yürek tek yumruk.

Milyonlar olacak

Yıkacak bu düzeni.

Yıkılacak elbet...

2007

ÖZGÜRLÜĞÜM KİMLİĞİM

Ön saflarda savaşmışım

Hayattın çözülmaz anıyla

Yüreğimde birikmiş.

Gözlerimde isyan.

Kızıl ufuklar karardığında

Bir ok saplanmış yüreğime

Sen, özgürlüğüm, kimliğim.

Kanıyor.

Cehalet zincirinin ağırlığı boynumuzda.

Renkli kumaşlar içinde vücut olmuş

Kötülüklerin sahte gülüşleri.

Yüz yılların öfkesi kudurmuş yüreğimde.

Yüreğim sevdalı.

yüreğim özgürlüğe.

*Sorgu odalarının mantık dışı havasında
Gözlerim mermi düzen çakallarına.
Sen, özgürlüğüm
Kimliğim kanyor zulmün gölgesinde.
Bir gün yasa dışı, öbür gün faili meçhul
taşınır kimliksiz gazetelerin üçüncü sayfasının
Tenha köşesine.
Sen, özgürlüğüm, kimliğim
Düğümленir dilimde.*

06.10.2001

KAVGAYA ÇUKUROVA

*Çukurova!
Bağrı yangın yeri Çukurova
Irgatlar geldiler
Kürdistan'dan
Yanık türküleriyle
Yıkılan köylerden
Asimile edilmiş halk
Söyleme ağıtları Çukurova
Ayağa kalk!
Yiğit Aysun'umuzu doğuran topraklar
Doğuracaksın sınıfsız dünyayı
Pamuk toplayan çocuk elleri
Mavi gökyüzünde
Uçurtmalar uçurana dek
Kavgaya Çukurova kavgaya!*

*Zindanda
Şafak doğacak ; o büyük güne
Asla tutuklu değildi
Gülümsedi hayatta
İşçi sınıfını bilinçlendirdi
Şimdi sırası geldi
Kavgaya Çukurova kavgaya!
Vız gelir tankın tüfeğin
Yüreğimizde direnç
Bilincimizde inanç
Yarınlara yürek dolusu umut için
Kavgaya Çukurova kavgaya!
Fabrikadayım gece vardiyasında
Haykırıyorum duyun sesimi
kavgaya
Aysun yürekli kavgaya*

29.06.2008

(Fabrikada Gece vardiyası saat 03:45)

SAVAŞIYORUZ

*Sancı mevzilenir yüreğimde.
Sen başka güle ben başka güne.
Aynı sancı senin yüreğinde
Sen başka dine ben başka dile.
Sen sevdanı, ben umudumu
Kalkan yapmışız kendimize.
Yine de bir yanımız yitik, vurulur kanar.
Alnımızdaki ter, yüz kırısklıklarından yol alır.
Yaşlanıyoruz, derinleşiyor alnımız
Terler nehirleşiyor.
Biz savaşanlar;
Direnişimizle güzelleşiyoruz*

02.09.2001

SİYAH ÇİZGİLER

*Düşüyor gölgesine gökyüzü,
Düşüyor yüz akı, soluyor çiçekler.
Hüzünle vedalaşırken zamana yenik düşüyor
insan.*

*Ayrılık limansız bir gemi.
Ayrılık olmamaktır
Ya da olduğunu bilmemek.
Okyanusa açılmak sebepsiz
Ya da gururunu yenememek.
Belki de mavi gökyüzünde siyah bir gölge
Bir resme bakıp yüzündeki çizgileri
hatırlamaktır.*

*Dokun mavi yüreğim.
Dokun ki geleceğe, ömrün olsun.
Kırlar da sonbahar giyinmiş.
Ayrılık düşünce tene
Kıvılcımlar yok artık.
Zamanla anlıyor insan.
Fırtına ısıklığında
Yıldırım çarparcasına sersem.
Avuntu değil düşler.
Düşüyor gölgesine insan
Kayboluyor düşünce yansımalarına...*

19.08.2006

HAMMADDE

Ölümleri yazıyor gazeteler.

İnsan ölümlerini.

Dergiler, görsel basın.

Nasıl soğuk kanlı, nasıl umarsız.

Ölüler, insan ölüleri, Iraklı, Filistinli.

İnsanım diyen var mı, insan olmaktan ziyade?

*Bir gece kahpelik dolmuş beyin boşluğuna
vurulmuş isyana insan.*

Dökülür yaşamlar karışır petrole.

Ham madde gerek ham madde

Ham madde, petrole.

YİNE GELDİLER

Yine geldiler...

Bir gece yarısı

Kaldırım taşlarını yerinden sökerek

Ter dökerek geldiler.

Güneşi beklemeden

Güneşin aydınlığını verdiler.

Elbette savaşan halklar kazacak.

Oraklarıyla, çekiçleriyle geldiler.

Kürtler en ön safta, dünya halkları

İşçi sınıfının onurlu bayrağını taşıyarak geldiler

*Neden, ne için barış?
Nasıl olabilir ki?
Zalim Dehak yılan besliyor beyinlerimizle.
Ve ne çok şey düşünebiliriz beyinlerimizle
Emeği yaratan, emekle yaratılan insan olarak.
Ne çok şey yapabiliriz beyinlerimiz ve ellerimizle.
Günü güneş doğurmadan doğdu;
Savurdu çekicini Demirci Kawa
Devirdi zalim Dahak'ı.
İşçi sınıfının onurlu bayrağını taşıyarak
Savaşarak geldiler.*

2007

YANGINA

*Yangına, alev alev yangına
dost bilmez düşman bilir.
yırtmışım dağları, volkan alevleri
vakitsiz düşmüşüm düşman oltasına
vakitsiz gece yarısı...
ufuğu karartanda
günü yaratanda...
çakallar, aç çakallar
yapışmış yakama
yapışmış ihanetler..!*

*içmişim suyundan
içmişim zehir eden
dalmışım bir uykuya
çatmışım aşk denen belaya.
kim kirletti umutlarımı?
pandoranın kutusundan
düşmüşüm kötüsüne
yırtaarak dağları
gökyüzü aydınlanarak
alacağız umudu.*

2007

YARIM KALMIŞ

*Yarım kalmış gözlerindeki sevinç
Yüzlerindeki umut.
Solgun çiçeklerdi
Sorumsuz bahçivanlara
Sorulmayan hesabın bedeli.
Hayat açlıktı ölümün başucunda.
Şükürdü yaşamak.
Uyanmıştı cellat, büyümüştü inat.
Ölüm sinsisi, insanlar soğuk.
Yarım kalmış yüzlerindeki gülüş.
Doğmamış güneş, susamış çiçek
Vaktinden önce budanmış bahçe*

*Baba siper olmuş çocuğuna.
Anne ceset, çocuk soğuk.
Birazdan hepsi soğuyacak.
Yine mi! şükür yaşamak?
Büyümüşken zulüm
Bugünü göremeyen
Dünler kanyor.
Coğrafyasında Halepçe.*

22.03.2006

ON BEŞİNDE İSYAN

*Oooy yandığım
Newroz ateşine
kırılmış kolunu
Bükmüş kapitalist maşası
Beli üstüne.
Oooy halkımın acısı
Gerilmiş onbeşinde
yüz hatlarında
yüz hatları kan ter içinde
ne bir şekere kandırabildiniz
ne de yaramaz bir çocuğu cezalandırdınız
isyandı tepeden tırnağa
onbeşinde
asimile edilmiş bir halkın isyanı
taşyla tankı deviren
filistinli çocuklar gibi
devirecekti panzeri
kırılmasaydı kolu
devirecek bu kapitalist düzeni
kırılısada kolu.*

13.08.2008

YAŞAM İÇİN

*Bir ah desem dönmez dilim.
Saçıma ak ağrılar ekilir
Kurşun kanar bedenimde.
Çılgılık susar, yalnızlık kusar.
Timsah gözyaşları yağmurlu havalarda.
Yalnızlığım bir tutam ateş
Sen barut giyinmişsin.
Ben eriyorum gözlerimin ferine düştükçe.
Bari sen kurtar kendini.
Yaşamlar yaratmak için
Gel sarıl bana demişsin.
Haydi, durma koş sevgilim.
Dünyamız aydınlık günler görsün.*

2000

YOL AYDINLIK

Dağlar kol kola halay çeker Adana yolunda.

Ahmet arif okuyorum:

Yurdum benim, şah damarım.

Ağlamak yakışmaz bize.

Dört yanımız puşt zulası.

Hain pusular.

Kahrolasın yurdum; kahrolasın.

Seni sevdim, fena sevdim.

Kirpikleri ıslak gri dedim

Çünkü ölümdü esas rengi.

Yol boyunca ışıklar üzerime üzerime geldi.

Işığa değildi öfkem

Yalana, yapaylığa, karanlığa.

*Mersin yolundayım .
Çılgılımla karanlığı boğarken
Yol boyunca bir tek kelime söylemedim.
Denize yakındım.
Bizim deniz.
Sevecen bakışlım, mavi yüreklim.
Geleceğim yanına, Ankara'ya.
Beni kuşlar götürür
Kollarım vurulu.
Dağın polat yüreğine işleyerek
Şimşegin mavi usturasını.
Güneşi İçenlerin Türküsü'nü söylüyor ustam
Moskova'da.
Lenin kürsüde, Stalin kızıl ordunun atılğan
yüreğinde.
Ve yüreğinde Che olmalı her umudun.
Ahmed Arif okuyorum.
Anadolu'mun bağı yanık
Köylerinden bir tutam papatyaya
Veriyorum Kürt kızına, yaramı saklar gibi.*

2005 (Adana Mersin arası)

*Devin de devi varmuş
Devlerin evi de varmuş.
Bahçelerinde papatya
Boy, boy çocukları.
Yarına dair umutları.*

*Sen yalnız
Ben yalnız
Çocuklarımız yapa yalnız.
Onları öp benim yerime.
Öptüğün aynı yerden
Öp kendi yerine.*

*Nakış nakış işlenir ömür
Tarih akışı gibi.
İşçinin kara elleri hürriyet.
Diğer yandan kara çarşafa gizlenmiş kişilik.
Ömür boyunca bir tek ağıt söyler gibi.*

*İnsanlığın kavgasında yer alarak
İnsanlığın safında yüreklere gömülerek
Yaşamak ne güzel
Yaşatmak ne güzel
Yazmaz mı kalem, yazmaz mı?
Elbette yazacak.
Acının kara bağırını
Yırtan umut gibi, gün gibi, güneş gibi.*

*Artık yreklenmeli.
Kalemimi bileyip
Ok gibi saplamalı
Bağrına kara düzenin.
Kanlı bir güneş gibi
Bedenimizden ayrılan
Başımız olabilir.*

ELLERİM

*Vereceksin hesabını!
Vereceksin bana!
Nasırlı ellerimin
Yıpranan vücudumun!
Emeğimin sahibi değilsin.
Çalamasın umudumu.
Dokunamasın ateş ellerime
Ellerim çekiç.
Dokunamasın tarlada üretime
Ellerim orak.
Kim ekecek, kim biçecek tarlayı?
Kim yapacak makineyi?
Emek yaratacak insanı, emek!
Göreceksin.
Geleceği, umudu, emekle
Yaratan işçilerin zafer gününü*

13.12.2005

AYDINLIKLAR

*Haykırısın aydınlıklar
Karanlıkların kuytusunda
Bir gece yarısı
Yağmurlar yağdığında
Islansın
Şimşekler kudursun
Elbette olacak kendisi
Sinsi karanlıkları yırtacak
İğne ucunda aydınlık*

*Yol alacak aydınlık
Ufka doğru
Umut geceyi devirip
Güneş gündüzü yaratınca
Yaratacak insanlık*

*Emeğin yüce değerini
Anlayıp anlatacak
Haykıracak!
YAŞASIN MÜCADELE BİRLİĞİMİZ!
Direnenler tarih yazacak*

2007

DEDİ Kİ

Dedi ki:

öyle olunmaz

Böylesi bulunmaz

(örttü üstünü gözlerini kapattı)

Dedi ki:

Böyle uyunmaz bir şeyler yapmalı

Ardında bir şeyler bırakmalı

Uyurken

Mutlu ve gümüş rengiydi gülüşleri

Ardında yeniyi bırakmıştı

Yeniyi yenileyerek

Yeni insan doğacaktı

Hücrelerinde bilinç taşıyarak

Dedi ki:

Ben, sen, biz, onlar

Yarınlar dedi

Yarınlar...

Artık susmuştu..

2007

SEN KİMSİN?

*Limansız bir gemi
Şiirde imge
Yaşamda simgemisin?
Bir ütopya değilsin
Gerçeksin .
Sen kimsin?
Yedi yaşında ki
Filistin'de vurulan
Çocuğun
Düşlerini
Yaza bilir misin?
Yaza bilir misin?
Yarım kalan
Yaşamın
Umudunu.
Sen kimsin?
Ölüme sefaletin
Maskesini giydirebilir misin?
İnsanlara
Umudu verebilir misin?
Sen kimsin?*

2008

YOLUMUZDA YILDIZLAR

*Işıklar yansıyor sudan
Çarpıyor yüzümüze.
Düzenli ordular gibi
Dizilmiş peş peşe.
Hangi dört duvarın
Karanlığını aydınlattılar.
İnsanlar yaşıyor orada
Dipdiri ve umutlu.
Yollar uzuyor.
Biz üstüne, üstüne gidiyoruz.
Mavi gökyüzü yok artık.
Yıldızlar bizi izliyor
Yıldızlar bizden yana.
Kızıl parlıyor yıldızlar
Yoldaş!
Yüreklen.
Ey gecenin kızı!
Yıldızlar bizden yana.
Yıldızların sayısı kadarız
Zafer Yürüyüşünde.
Beraber soluklanıyoruz*

16.08.2007 saat:03:30

İstanbul yolunda

KÖREBE

Bu kara cılız çocuklar ne yapıyorlar?

Körebe mi?

Yoksa...

Yağ satarım bal satarım mı oynuyorlar?

Şimdi birisi kalkıp mendil atacak

birinin arkasına

Hayır hayır!

Bu ülkenin çocukları oynayamaz bunları.

Hatta nintendo, puuzle, tetris, canter.

Bilmez onlar misket yuvarlamayı

uçurtma renklerine, pamuk şekerciyi.

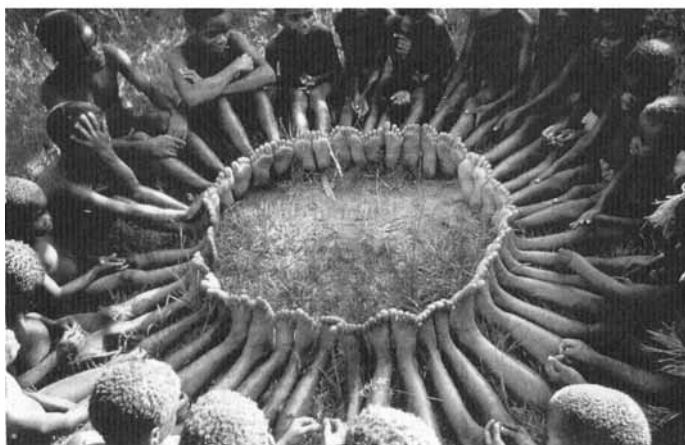
Onlar anlamaz çarpışan arabadan

dönen etekten veya dönme dolaptan.

Onların tek suçu yanlış ülkede doğmak mı?

Onların tek suçu siyah ırktan olmak mı?

Onların tek suçu çocuk olmak mı?



Evet evet!

Çocuk olmak tek suçları.

Sizler hiç düşündünüz mü

bu kadar renkli hayatınızda

bu çocukların neyle oynadığını?

Bence onlara soralım.

Durun! Ben cevaplayayım

Hayır hayır.

Onların bu dünya insanlarına diyecekleri var.

Çünkü insanlar hep körebe oynadılar onlarla.

Her zaman ebe olup görmediler.

Evet küçük:

Sen söyle bakayım, ne yapıyorsunuz böyle?

*Beyaz amcalar demir kuşlarla
bomba atacaklarmış.
Çünkü tahribatını ölçeceklermiş
Bizde böyle halka yaparak hedef tahtasını
oluşturduk.*

*Hayır !
Bize yukarıdan gıda atacaklarmış,
Bizde düşüp dağılmasın diye branda yaptık.
Çünkü düşüp dağılınca biyolojik virüs
etkisini kayıp ediyormuş, ekmeklerin arasında.
Hayır !Ben cevaplıyayım.
Buralara kimyasal yağmurlar yağıyor.
Bizde böyle küçük göl seti yaparak
suyun birikmesini bekliyoruz*

*Hayır ! o da değil.
Bizler köle çocuklarız
Zincirler takılı ayaklarımızda.
Biz böyle yaptık ki şimdi demirci amca gelip
ölçü alacak.
Halka biraz büyük oldu ama biz
anca sığarız içine.*

*Hayır !
Dünya yuvarlakmış diyorlar.
Biz de dünyanın yuvarlaklığına bakıyoruz
Çünkü dünya yuvarlak olunca
diğer taraftakiler bizi
göremiyorlarmış.
Gerçekten de görüp görmediklerini
kontrol ediyoruz.*

*Hayır !
Tüm dünya çocuklarını korumak için
güçlerimizi
birleştirip kalkan oluşturuyoruz.*

*Evet ! küçük sen söyle bakalım
siz ne yapıyorsunuz böyle ?
Bizler... bizler...
O büyük günün senfonisindeki
siyah-beyaz piyano tuşlarını oluşturuyoruz
İşte işaretini verdi çocuklar.
Vaktidir halkların ılığında
bir devrim gibi bayraklaşmanın.*

Baran Yengi

11 / 2005



Şimdi ağıtlar düşer demire, pası kiri sökerek ter dökerek.
Yanar gece kızılığında ömür.
Kutsal emeğin bayrağına sarılır her ürün.
Makineler soluksuz çalışır
İşçiler kan ter içinde.
Üretimlerini geleceğe nakış gibi işleyip
Umudu yaratıyorlar.

